

سلوک در نور طبق رساله اول یوحنا

قدم دوم پرداخت کفاره گناهان توسط خود خداوند

همانطور که در مقاله قبل گفتیم اولین قدم برای سلوک در نور اعتراف به گناهان و ایمان به بخشش آنها توسط خداوند می‌باشد. در این مقاله به قدم دوم یعنی به نحوه و دلیل بخشش گناهانمان توسط خداوند می‌پردازیم.

در آیه 2 فصل دوم رساله‌ی اول یوحنا آمده است که:

و اوست کفاره به جهت گناهان ما و نه گناهان ما فقط بلکه به جهت تمام جهان نیز.

خداوند می‌گوید که با فرستادن یگانه فرزندش و ریختن خورش فدیة نامحدود را برای گناهان همه پرداخت کرده است. اما سوال اینجاست که آیا این کفاره شامل حال همه انسانها می‌شود یا خیر؟ شما در مورد این آیات چه فکری می‌کنید؟ منظور یوحنا از بیان چنین حرفی چیست؟ آیا منظور او از تمام جهان یهودیان و غیر یهودیان (امتها) است و یا اینکه از فیض خداوند صحبت می‌کند؟

برای پاسخ به این سوالات و همچنین برداشت درست از این آیه بهتر است به کتاب مکاشفه فصل 22 آیه 17 نگاهی ببندازیم، خداوند در آنجا به یوحنا رویایی را نشان می‌دهد:

و روح و عروس می‌گویند: (بیا!) و هر که می‌شنود می‌گوید: (بیا!) و هر که تشنه باشد، بیاید و هر که خواهش دارد، از آب حیات بی قیمت بگیرد.

طبق این آیه می‌توانیم بگوییم که منظور یوحنا این است که این کفاره برای آنهایی است که طالب آن می‌باشند. در واقع یوحنا با بیان آن در رساله‌ی خود می‌خواهد بگوید که به هیچ عنوان نمی‌شود کفاره‌ای را که عیسی مسیح روی صلیب پرداخت کرده را محدود کرد. زیرا خداوند در ذات خود نامحدود است و دقیقاً به همین دلیل بر روی صلیب به صورت نامحدود کفاره را پرداخت کرده است. در نتیجه کفاره برای گناهان تمام جهان پرداخت شده است اما کسی که طالب خداوند و تشنه روحانی باشد می‌تواند از این کفاره استفاده کند و آنهایی که از این کفاره استفاده نمی‌کنند و آن را نمی‌طلبند خودشان را از دریافت حیات ابدی محروم می‌سازند. با ایمان به عیسی مسیح و کار او بر روی صلیب می‌توانیم از این فدیة نامحدود استفاده کنیم و به واسطه‌ی خون مسیح گناهانمان را پاک سازیم و ایمان به مسیح تنها دلیلی است که می‌توانیم با اعتراف به گناهانمان مطمئن باشیم که خداوند آنها را میبخشد.

البته کتاب مقدس در این زمینه به وضوح صحبت می‌کند و می‌گوید: به هیچ وجه همه ایمان نخواهند آورد و نجات را دریافت نخواهند کرد. حال فرض را بر این بگذاریم که همه توبه کنند و به مسیح ایمان بیاورند؛ آیا کفاره‌ی عیسی مسیح برای آمرزش گناهان آنها کافی است؟ پاسخ این است بله؛ کفاره عیسی مسیح برای همه انسان‌هایی که از زمان آدم و حوا به این دنیا آمده‌اند کفایت می‌کند اما باید بگوییم که متأسفانه طبق کلام خداوند همه ایمان نخواهند آورد و در بندگی شیطان باقی خواهند ماند.

اما چگونه بفهمیم که به عیسی مسیح ایمان داریم و قادر به استفاده از این کفاره می‌باشیم؟

در پاسخ باید بگوییم نه تنها باید به او و کار او بر روی صلیب ایمان داشته باشیم بلکه باید با نگاه داشتن احکامش ایمان خود را نشان دهیم.

در آیه 3 فصل 2 رساله‌ی اول یوحنا اینگونه آمده است:

و از این می‌دانیم که او را می‌شناسیم، اگر احکام او را نگه داریم.

در واقع یوحنا فرمولی را به ما ارائه می‌دهد و می‌گوید اگر احکام او را نگاه دارید می‌توانید خودتان را پیرو مسیح بنامید. اما منظور یوحنا از احکام چیست؟

در انجیل متی باب 22 آیه 37 الی 40 مشاهده می‌کنیم که خود خداوند عیسی مسیح حکمی بزرگ را اعلان می‌دارد و آن این است:

37- عیسی وی را گفت اینک خداوند خدای خود را به همه دل و تمامی نفس و تمامی فکر خود محبت نما. 38- این است حکم اول و اعظم. 39- و دوم مثل آن است یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما

در آیه 40 می‌بینیم که مسیح انجام این دو حکم را با تمامی حکم‌های عهد قدیم برابر می‌کند.

40- بدین دو حکم، تمام تورات و صحف انبیا متعلق است.

تمامی احکام خداوند در کتاب مقدس نوشته شده است ولی ما یا به آنها توجه نمی‌کنیم و یا خیلی سطحی از آنها عبور می‌کنیم. اما همانطور که در بالا دیدیم با نگاه کردن به چند آیه به این موضوع پی می‌بریم که داشتن رفتار پسندیده و محبت به خداوند و همسایه یعنی انجام تمامی احکامی که در عهد عتیق مکتوب بود. در متی 40:22 دیدیم که خداوند عیسی مسیح آن دو حکم را با تورات برابر می‌شمارد. با گفتن این حرف، مسیح به نوعی کل عهد عتیق را جلوی ما می‌گذارد و می‌گوید:

لهذا آنچه خواهید که مردم به شما کنند، شما نیز بدیشان همچنان کنید؛ زیرا این است تورات و صحف انبیا

در رساله‌ی اول یوحنا 5: 3 محبت به خداوند، این چنین شرح داده می‌شود:

زیرا همین است محبت خدا که احکام او را نگه داریم و احکام او گران نیست.

بنابراین اجرای احکام خداوند اجرای چند صد شریعت نمی‌باشد، بلکه خداوند تنها از ما انتظار دارد که با تمامی وجود به او و به دیگران محبت کنیم.

امروزه با آمدن عیسی مسیح، رنج دیدنش بر روی صلیب، مرگ و در نهایت رستخیزش از دنیای مردگان، زمان انجام شریعت عهد عتیق به پایان رسیده و عیسی مسیح عهد جدیدی را برایمان به ارث گذاشته است. او سنگینی و سختی به انجام رساندن شریعت عهد قدیم را به واسطه سکونت خدای روح القدس در درون ما سبک گردانیده است. حال دیگر می‌توانیم احکام خداوند را که محبت به خدا و همسایه می‌باشد را به واسطه قوتی که روح القدس به ما می‌دهد به انجام برسانیم.

و در مورد کسانی که خود را پیرو عیسی مسیح می‌خوانند اما هیچکدام از احکامش را به انجام نمی‌رسانند باید بگوییم که آنها دقیقاً همانگونه عمل می‌کنند که فریسیان و صدوقیان رفتار می‌کردند. و یوحنا رسول هم در 2: 4 پیامی را برای آنها اعلام می‌دارد.

و در آیه 4 فصل 2 رساله اول خود می‌گوید:

کسی که گوید او را می‌شناسم و احکام او را نگه ندارد، دروغ‌گوست و در وی راستی نیست.

در حال حاضر بسیاری هستند که وارد کلیسا می‌شوند و این ادعا را دارند که قلبشان با خداوند است، اما وقتی از کلیسا خارج می‌شوند با آن شخصی که ایمان ندارد و در تاریکی شیطان زندگی می‌کند هیچ تفاوتی ندارد. حتی به جرأت می‌توان گفت که از بی ایمانان هم بسیار بدتر رفتار می‌کنند. کلام خداوند در این آیه به وضوح برایمان روشن می‌سازد که کسی می‌گوید خداوند عیسی مسیح و احکامش را می‌شناسم ولی به آن احکام عمل نکند، دروغ‌گوست و راستی در او نیست.

« احکام خداوند در عهد جدید یعنی خداوند خدای خودت را با تمام وجود محبت کن و دیگری را مانند خودت دوست داشته باش. »

بنابر این همانطور که مشاهده کردید خداوند یگانه فرزند خود عیسی مسیح را به جهت گناهان ما بر روی صلیب قربانی می‌کند تا به واسطه ایمان به او بتوانیم در حضور خدای پدر حاضر شویم و به گناهای که هر روزه به آن مرتکب می‌شویم اعتراف کنیم و از خدای پدر بخواهیم گناهانمان را ببخشد و ما را طاهر سازد و در مقابل چنین فیض عظیمی باید تنها حکم عیسی مسیح یعنی محبت به خداوند و محبت به دیگران را با قوت روح القدس به انجام برسانیم تا به شباهت او در آییم و در پروسه قدوسیت خود رشد کنیم.

آمین

انستیتو کتاب مقدس پارسیان pbi.life